

DNI ZBOROVEJ DIAKONIE

6. ročník - 7. november 2010

Kázeň na nedeľných službách Božích

Milost nám a pokoj od Boha nášho Otca a od Pána Ježiša Krista. Amen.

Izaiáš 38,1-6

Milí bratia a sestry !

Témou dní zborovej diakonie, ktorých sa včera a dnes vo vašom zbore zúčastňujeme je opatera a pastorálne sprevádzanie onkologicky chorých ľudí. Príbeh, ktorý sme čítali z proroka Izaiáša nám dokazuje, že smrteľné choroby nie sú objavom modernej doby. Ony boli aj biedou minulých generácií. Takéto choroby tu vždy boli, len ľudia ich možno vnímali ináč. My, ľudia 21. storočia ovplyvnení, až rozmazaní konzumnou ideológiou nie sme ochotní akceptovať utrpenie a zomieranie ako súčasť života. Ľudia moderného veku nie sú ochotní akceptovať ani Božiu autoritu nad sebou. Nemecký teológ prvej polovice 20. storočia Dietrich Bonhoeffer hovorí už v jeho dobe o tzv. dospelom svete. Je to svet, ktorý odmieta rozmýšľať ako Bohu a podriaďiť sa Jeho autorite. Tak, ako dospelý človek chce konať sám za seba a mať svoj život vo svojich rukách tak aj dospelé ľudstvo chce mať svoj osud vo vlastných rukách. V tejto hrdosti dospelosti nás povzbudzujú vymoženosti modernej techniky. Tá skutočne dokáže hotové zázraky.

A predsa prichádzajú chvíle, v ktorých si musíme v pokore uvedomiť, že až takí nezávislí a samostatní nie sme. Prídu chvíle v ktorých ani najmodernejšia technika, veda a technológie nič nezmôžu. Prídu chvíle, podobné tej, akú zažil Judský kráľ Chizkija. A nastane čas na to, aby sme sa vrátili k starému príbehu z Biblie a vypočuli si Božie varovanie: človeče, daj do poriadku svoj dom!

Bratia a sestry toto oslovenie zaznieva každému jednému z nás, zvlášť ľuďom, ktorí trpia chorobami, nielen ťažkými diagnózami z odboru onkológie, ale akoukoľvek chorobou. Ba toto slovo znie aj celkom zdravým ľuďom, lebo nie zriedka sa v našich zboroch lúčime s ľuďmi, ktorí odišli náhle, bez prípravy.

„Daj do poriadku svoj dom.“ Máte v poriadku svoj dom? Máte v poriadku svoje vzťahy v rodine? Žijete manželia medzi sebou, žijete rodičia a deti, starí rodičia a vnúčatá ako rodina? To skutočne musíme čakať na hroziacu smrteľnú nemoc, aby sme boli ochotní dať si svoje vzťahy do poriadku?

Božie slovo znie s rovnakou autoritou dnes, ako pred 2.700 rokmi. Dajte do poriadku svoje domy! Žite tak, ako majú žiť kresťanskí manželia - tak, ako sme to sľubovali pred Božím oltárom v ochotnej láske, v pripravenosti odpustiť si, v ochote byť oporou partnerovi v ťažkej chvíli. Žite vo svojich vzťahoch nadriadených, podriadených, funkcionárov či pracujúcich, ako sa svedčí na Božích ľuďoch. Máme tam vo svojich pracovných či občianskych zodpovednostiach „v poriadku svoj dom“?

Keď Chizkija počul toto Božie varovanie, obrátil sa k stene a modlil sa. Je dobre mať takéto múry. Nemusí to byť hneď múr náreku. Stačí, ak to bude múr zamyslenia sa, môže to byť múr vďačnosti, spomienok, pokory alebo prosieb. V uplynulom týždni sme vari všetci boli na cintorínoch. Aj to bola chvíľa podobná Chizkijovmu obráteniu sa k múru. My, ktorí sme včera počúvali prednášky na dňoch diakonie sme tiež mali chvíľu svojho obrátenia sa k múru. Je to čas, kedy máme chvíľu pre seba a pre Pána Boha. Čas, kedy sa môžeme modliť a skúmať. Čas, kedy sme pripravení vnímať svoje bolesti možno aj bolesti blízkych a modliť sa za ne.

Chizkija spomína v modlitbe pred Pánom Bohom svoj bezúhonný život. Keď si to čítame, akosi nám to zdvihne náš luteránsky adrenalín v krvi. Pozor, pozor, pán kráľ Chizkija! Nie sme spasení zo skutkov zákona, ale z Božej milosti! Nám luteránom je to predsa jasné.

To je samozrejme pravda, pokiaľ ide o naše nebeské spasenie, je všetko v rukách Božej milosti. Lenže náš pozemský život má aj svoju pozemskú časť. A tu na zemi sme povolaní konať skutky lásky, pokoja, služby, konať podľa Božieho poriadku sveta. O to sa kráľ Chizkija snažil. Celkom mu to šlo. Záležalo mu na tom. Chceme ho za to kritizovať? On sa totiž aspoň snažil, aby mal čo pred Pánom Bohom povedať o svojom pozemskom živote. Môžeme ho za to kritizovať, ALE premýšľajme, vyznelo by to z našej strany lepšie a či úprimnejšie, keby sme v takejto chvíli povedali: *Pane Bože, Ty vieš, že ja som sa spoliehal vždy len na Tvoju milosť, a preto som sa v živote nesnažil žiť najlepšie, ako sa dalo. Veď Ty vieš, že skutky nie sú dôležité, aj ja viem, že skutky nie sú dôležité, tak prečo by som si robil násilie a nasilu konal dobro, ktoré sa mi konať nechcelo. Veď aj tak stačí Tvoja milosť ?* Nepripadne nám to trápne? Nie je ľudsky vzaté Chizkija sympatický svojou snahou o poriadny život? Mal predsa svoje konkrétne zodpovednosti. Bol kráľom. Aj my máme svoje zodpovednosti - v samospráve alebo správe cirkvi, zboru. Sedíme tu aj ako primátor, ako farár, ako učiteľ, ako úradník, ako predavač, sedíme tu ako otec, matka. To sú naše zodpovednosti. Chizkija sa v tej svojej oblasti zodpovedností snažil zo všetkých síl obstáť a mal čo ukázať. Zamyslime sa, čo by sme ukázali Pánu Bohu my.

Blízkosť hroziacej smrti viedla Chizkiju k Bohu k modlitbe v pokore. Veľmi dobrý príklad - hodný nasledovania. Na jeho modlitbu prišla aj odpoveď: Dobre, dám ti nielen 15 rokov života, ale navyše aj tvoje mesto zachránim z rúk asýrskeho kráľa.

Čo bolo potom? Chizkija žil ešte 15 rokov. Narodil samu syn Menašše, ktorý sa stal kráľom ako 12 ročný a bol to najmodlárskjší kráľ Júdu. Zvádzal Izraelcov k modlárstvu, ako žiaden iný kráľ pred ním.

Pán Boh často dáva oveľa viac, ako si prosíme. Je štedrý v požehnaní. Otázka je, čo s Božím požehnaním a možnosťami, čo nám dáva urobíme my. Ak nám dá ďalšiu možnosť, ďalšie roky života, ďalšie roky v zamestnaní, ďalšie roky po vyliečení sa z choroby, po operácii, čo s tými rokmi urobíme?

Je pre nás vždy ziskom mať dlhší život? Záleží to znovu od toho, ako tie ďalšie roky prežijeme ako využijeme danú šancu. Ak sme od Boha dostali milosť, vedia to naše deti, vnúčatá, že sme za to vďační Pánu Bohu? Povieme im, že žijeme z Božej milosti? Vydávame svedectvo o tom, že nám Pán Boh pomohol, pomáha alebo nám stačí, že si môžeme užiť ten dar Božej milosti?

Úlohou diakonie je byť oporou ľuďom v krízovej situácii. Vždy to znamená aj svedčiť o Pánovi Ježišovi Kristovi, o Jeho pomoci nám ľuďom, o Jeho sile a láske. Nie vždy a za každú cenu to musí byť svedectvo slovami a citátmi z Biblie. Veľmi účinne môžeme zvestovať Krista svojim konaním. Ale v kontexte takejto služby vždy zaznieva posolstvo: žite v láske, ako nám ju preukázal Kristus. Žite každý deň tak, aby za vašu lásku ľudia ďakovali Bohu. Ak budeme žiť takýmto spôsobom, môžeme žiť 90 alebo 19 rokov a náš život bude mať zmysel.

Obráťme sa vedení dnešným príbehom kráľa Chizkiju k stene a rozjímajme. Robme tak aj tu v kostole, kde je na to výborná príležitosť. A potom sa rýchlo vráťme a žime s blížnymi v Kristovej láske. Aby naše domácnosti boli v poriadku, aby naše vzťahy boli v poriadku. Aby prostredie v našom zamestnaní bolo v poriadku. Žime v Božej láske. Lebo Boh je láska a kto zostáva v láske, zostáva v Bohu a Boh zostáva v ňom. Amen!

Mgr. Ján Velebír
CZ Bardejov